

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante ER

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

ciosum fecerat. Sta. li. Thæba. i. Mentitis igno/
sco toris. Verū (vt idē dicit Prisci.) antiqui etiā
mentio mentis vsurpauerunt.

Mentio. Require in dictione mentior.

Mentis. Require in dictione mens.

M ante ER

Mæra. Require in dictione Murus.

Mercatio. Require in dictione mercatus.

Mercatura. Ibidem.

Mercatus huius vel mercati declinari pōt: teste
Marcel. Salustii inducente dicentē lib. histo. v.
Cæteri negocia sequebantur familiaria legatorū
aut tribunorū: & pars sua cōmeantibus mercatis:
pro mercatibus: locus est nundinatiōis: vbi. f.
mercatura agit. Mercatura autē & mercatio ipsa
mercandi actio vocatur.

Merda scēmi. gen. est: qd' Vgu. neutro gen. mer/
dū declinari posse tradit: notū est quid fecat: di/
cente Hora. Merdis coruorū: caput inquinabis.

Merdum. Require in dictione merda.

Mereo. Requi. i. dicti. mæreo Mereor. Ibidem.

Mæreo mæres cū æ diphthong. scribit: & a mar/
ceo marces deriuatū verbū est: eo q' merendo
corpus marcescat: vt tradit Var. a quo etiā pri/
mā diph. vocalē assumpsit: teste Apulei. vñ &
primā producit. Vir. in geor. Qualis populea
mærens philomela sub vmbra. Idē æneid. iij.
Sola domo mæret vacua. A mæreo venit mæ/
stus. qd' Vgu. & magister bene. nomē esse vo/
luerūt. Alexāder & Torte. præteritū a mæreo
esse tradiderūt. Inde fit mæstus mæstas verbū p'
mæstifico: teste Marcel. Laberii inducente dicē/
tē in Tusco. Cōcitata mobilitate mentē mæstas
A mæreo itē fit mæret impersonale cū significa/
to. f. sui verbū: teste Ser. Mereo meres absq' dip.
& mereor deponēs vsurpat: & primā corripit
sylla. Plau. in Trinū. Nā retinere nequeo: quin
dica mea: quæ promeres. Ouidi. lib. meta. xiiij.
Quā meruunt pœnā solus digessit in omnes.

Mereor facit in præterito meritus sum: & nōnūq'
passiue ponit: vt est apud Quint. Emeritis huic
bello stipendijs Quādoq' etiā merere vel mere/
ri significat tractare: & tūc regit ablatiū cū ppo/
sitione dei: vt si dixeris: Princeps benemeritus ē
de militibus suis. i. milites suos bene tractauit.
Vir. lib. ænei. iij. Si bene quid de te merui: hoc
est: si te in aliquo bene tractaui. Merere itē fecat
militare: & tūc aut ablatiū regit: aut datiuū: aut
absolutū est: vt oīa exemplis p'bam: & corri/
pit me syl. Luca. Nulla fides pietasq' viris qui
castra sequunt: Venalesq' manus: vbi fas: vbi
maxima merces Aere merent paruo. Stati. lib.
Thæba. iij. Nō hi tibi solū Amphiaræ merēt
Luca. Castrorū in plebe merebat. Ab hoc ybo
mereo fit etiā impersonale meret: teste Ser. sup li.
iij. ænei. Rursus merere est sordidū quæstum

capere: teste Nonio Varronē inducente dicentē
in Eumenidib'. Primū iste qui meret festerios
vicanos. A q' quidē verbo (vt idē dixit Noni')
meretrix dicta est: inter quā eū & prostibulā
hoc distare tradidit: quod meretrix honestioris
loci est: & quæstus. Aut em meretrices a meren/
do dictæ sunt: q' copiam sui tūmodo nocte face/
rent: prostibulæ autē q' p stabulo: hoc est ante
stabulū starent: vnde & Plau. ait in Cistellaria.
Intro ad bonā meretricē: in via sola prostibula
sane est. A meritū supino vtriusq' verbi primā
corripit syllabā: fit merito meritas: vnde Ca/
ro: referente Festo. Meritauere dixit p meruere.
& Syl. lib. x. ait. Siculas lōge meritare per oras
Impositum id est militare.

Mæret. Require in dictione Mæreo.

Meretrix. Ibidem.

Merga. Require in dictione Mergus.

Merges. Require in dictione mergus.

Mergo facit in p'to meris: in supio mersum: teste
Priscia. ac etiā meris: auctorib' Quinti. & No.
qui & Acciū refert dixisse in Dephebo. Vñ hic
qui in ea pte effrenata impudētia: præsentē præ/
sens dictis merare instituit.

Mergo onis. Require in dictione Mergus.

Mergulus. Ibidem.

Mergus auis est gen': quē nōnulli mergonē ap/
pellant. Hora. ser. xli. Si quis nūc mergos sua/
ues edixerit assos. Mergulus id instrumentū est
quo lampadis lychnus cōtinet: alias emuncto/
riū vocatū. Merga furcula ē: qua cereales mer/
gites ferunt. Merges hui' mergitis manipulus
est cerealis. Vir. lib. geor. ij. Aut scetu pecorū:
aut cerealis mergite culmi. Mergus hui' mergo/
ris neu. generis: genus est valis: quod nonnulli
situlam appellant.

Mæris. Require in dicti. murus Mæroe. Ibidē

Merum. Ibidem. Merus. Ibidem.

M ante ES & ET

Mefana vrbs. Require in dictione messena.

Mæsia. Requi. in dictione mysia.

Mespilum. Require in dictione mespilus.

Mespilus cū i latino & vnico l: græcū est nomen
arboris nobis notæ: cuius fructus Mespilū dī:
neq' ab eo q' ē malū fructus deriuat: vt cū Ca/
tholico ridiculus sōnauit Vgu. Palladius. Mef/
pilus admissio germine tuta subdit. Idē Mespila
q' exarmat pugnacibus horrida membris.

Messena huius messenæ cū duplicato si: & melle/
ne huius messenes in recto declinari pōt: vrbs ē
Græciæ: propinqua pylo: de qua Sta. lib. Thæ/
ba. iij. Planaq' messene montanaq' nutrit Itho/
me. Mefana cū vnico l: sequēte a. vrbs est Sicilię
propinqua Pelloro: teste Plini. lib. iij. natu. hist.
quæ a græcis ΠΕΣΝΗ dicitur.

Messene vrbs. Require in dictione messena.

L iij